

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

VIII. Epistola Imp. Valentiniani & Valentis, ad Asianam Dioecesis scripta de
Consubstantiali.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

ἐχθρὰ τὸ δόξασμα ἐξ ὑμῶν, ἔγωγε ἄνθρωποι ἀγα-
 πῶντες ἀλλήλους, παύσαθε διὰ τὴν ἀξιώ-
 μα βασιλείας, καὶ μὴ διώκετε οὐδὲ ἀκρίβως τὰ
 θεῶν λήττεργα, ὡς ἐν ταῖς δούλαις, καὶ πόλεμοι
 καὶ ἀπαυῶν) Ἰησοῦς καὶ ἀγγέλων δόξαστων
 Ἰησοῦς δόξαστον) καὶ πάντας δαίμονας
 φθορομαίους ἀποσρέφειν διὰ δέησεως σση-
 δάροις, καὶ τὰ δημόσια ἔνομας εἰσκομίζειν
 ἰσασί, καὶ ἐκ ἀνιλέσει τῆς κρατίδος. Ἐξοσία.
 ἀλλ' εὐκρινῶς καὶ τὴν τῆς μεγάλης βασιλείας
 (θεῶν ἐν τῇ φυλάξει καὶ τοῖς ἡμετέροις ὑπο-
 τάσῳ). Ὑμεῖς ὅτι ἀπέθετε εἰς ἐχθρὴν εἶναι. ἡ-
 μεῖς μὴ ἐχρησάμεθα τὸ ἀλφάτως ἔω ὕμεις
 ὅτι εὐλίας ἀπεδύκατε. ἡμεῖς ἄνθρωποι καθαρῶς
 εὐλίας ἀφ' ὑμῶν εἶναι θέλοντες, ὡς καὶ πλάττει
 Ἰησοῦς ἐξέτασεως ἔν ἡμῶν πολιδομῶν χρι-
 σεῖ, μὴ θέλοντι αὐτὸν ἀνελεῖν, ἔτι ἐπὶ τῆς πα-
 θῆν αὐτὸν πῶς κληθῆναι ἐπιστραφεῖς Ἰησοῦς τὰ τ'
 ἀνατολῆς μέρη, καὶ αἰτήσας ὕδωρ Ἰησοῦς χερῶν,
 ἐν ἑαυτῷ αὐτῶν χεῖρας λέγων ἀθῶς εἰμι ἀπὸ
 ἔσθμα) τὸ δικαίον τέτρα. ἔτως καὶ τὸ ἡμέτε-
 ρον κράτος διὰ πάντες ἐνείλετο, μὴ διώκων,
 μήτε ἐπικλύζειν, μήτε ζηλῶντας ἐρᾶζομῶν
 τὸ χωρίον τῶν χειρῶν, μήτε τῶν διοικήσας ἀπε-
 λαύνων τῆς μεγάλης βασιλείας, ἵνα μὴ σήμερον
 μὴν, Ἰησοῦς ἡμεῖς ἐκράτες αὐτῶν δόξῃς, καὶ
 μετὰ τῆς πῶς κληθῆναι πατῆρ τὰ τ' δια-
 θήκης αὐτῶν, ὡς ἐπὶ Ζαχαρίας τὸ αἵματος, ἀλλ' οἱ
 μετὰ αὐτῶν μετὰ τῆς ἀφίξεως ὑπὸ τῶν ἀνωθεν
 βασιλείας ἡμῶν ἰσοῦς χερῶν ἐρράθησαν, πῶς
 δοξῆναι εἰς κείων θανάτω, καὶ τῶν συνδρα-
 μῶν) αὐτοῖς φθορομαίους δαίμον) τῶν
 πῶς ἐξάμυν ἐπ' ἀμεγέλις καὶ κηρωῖς, καὶ
 δαμάσας, καὶ δαίλαμπανος καὶ βρεθησας, ἀκρο-
 αῖων γενόμενων ἀπὸ καὶ αὐτῶν πῶς χερῶν ἐξέ-
 πῶς ἀκαμεν πῶς ὑμᾶς, ἵνα γνώμα ἐγὼ ἔτα
 πῶς χερῶν ἐν τῇ ἐναρέτῳ συνόδῳ τῶν τοῖς συν-
 ἐξέταμεν τοῖς γράμμασι καὶ τ' συνόδῳ τὰ
 δόξασμα ἐν κεφαλὰ ὡς αὐτὰ δηλῶντα. Ομο-
 λογῶμεν ἀκολούθως τῆς μεγάλης καὶ ὀρθοδόξῳ
 συνόδῳ ὁμοῖον εἶναι τῶν πατρῶν τὸν νόον. Ἐξ ἑ-
 ὡτων νοῶμεν τὸ ὁμοῖον, ὡς ἔπαλαι πνίς ἐξη-
 γησαίτω, μὴ ἀληθινῶς ὑπογράψαντες, καὶ νῦν
 ἕτεροι πατέρας ὀκνεῖς καλεῖν, τὴν δύναμιν
 τῶν λέξεως ἀβελήσας, καὶ ἐπομένοισι γράψα-
 σι, τὸ ὁμοῖον δηλῶν διὰ τῶν ὁμοῖον, καὶ ὅ
 ἐστὶ τὸ λοιπὸν κλισμάτων δι' αὐτῶν γρομῶν

A habet vestra fidei expositio, sic igitur
 mutuo vos amore prosequentes, Im-
 peratoris dignitate abuti desinite. Nec
 persequimini eos qui Deo accurate mi-
 nistrant: quorum precibus & bella se-
 dantur in terris, & angelorum refuga-
 rum incurfus repelluntur. Qui cum
 noxios omnes dæmonas per oratio-
 nem abigere studeant, & publicas præ-
 stationes juxta leges inferre norunt, &
 Imperatoris potestati neutiquam con-
 tradicunt: sed sincere, tum summi re-
 gis ac Dei mandatum custodiunt, tum
 nostris legibus obsequuntur. Vos verò
 contumaces apparuistis ac rebelles. Et
 nos quidem uli sumus à primo usque ad
 postremum. Vos autem vosmetipsos
 vendidistis. Nos igitur cum puri à
 vobis esse velimus, sicut olim Pilatus
 in examinatione Christi qui inter ho-
 mines versabatur, cum nollet eum in-
 terficere, & rogaretur ut supplicio
 eum afficeret, conversus ad Orientis
 partes aquam petiit, & abluit manus
 suas dicens: Innocens sum à sanguine
 Iusti hujus. Sic etiam majestas nostra
 semper mandavit, non persequendos
 esse, nec opprimendos, nec invidia
 atterendos eos qui operantur in agro
 Christi, nec procuratores summi regis
 Cabigendos esse, ne hodie quidem sub
 Imperio nostro crescere videamini, &
 una cum exhortatore conculcare te-
 stamentum ejus, sicut contigit in san-
 guine Zachariæ. Verum locii & co-
 mites illius à cælesti regi nostro Jesu
 Christo sub adventum ipsius destructi
 sunt, ad judicium mortis traditi una
 cum adjutore ipsorum exitiali dæmo-
 ne. Hoc præceptum dedimus coram
 Megetio, Cicerone, Damato, Dai-
 lampone & Vetrasio audientibus. Sed
 & ipsa gesta ad vos misimus, ut cogno-
 scere possitis ea quæ acta sunt in præ-
 stantissima synodo. His autem litte-
 ris adjunximus etiam fidem synodi, cu-
 jus hæc est summa. Confitemur jux-
 ta magnam & orthodoxam synodum
 Filium Patri consubstantialem esse.
 Nec consubstantialem sic intelli-
 gimus, ut quidam olim exponebant qui
 non sincere neque ex animo subscrip-
 serunt: utque nunc nonnulli, qui
 Patres illos appellant, vim hujus vocis
 abolentes, eorumque vestigiis insis-
 tentes qui consubstantialis vocabulo
 simile significari scripserunt, quate-
 nus Filius nulli reliquarum creatura-
 rum quæ per ipsum factæ sunt, similis

est, sed solius Patris similitudinem gerit. Nam qui ita exponunt, Filium Dei creaturam esse eximiam ac præcellentem, impie docent. Nos vero perinde sentimus ac synodi, tum quæ Romæ, tum quæ in Galliis nuper factæ sunt, unam eandemque substantiam Patris ac Filii & Spiritus Sancti in tribus esse personis, hoc est, in tribus perfectis subsistentiis. Confitemur etiam, juxta expositionem fidei Nicænæ, Filium Dei consubstantialem, incarnatum esse ex sancta virgine Maria, & inter homines habitasse, & universam pro nostra salute dispensationem implexisse, in nativitate, in passione, in resurrectione & ascensione in cælum: eundemque rursus venturum, ut reddat unicuique prout vixerit, in die iudicii, conspicuum universæ carni; & Divinam potentiam suam ostensurum, cum Deus sit qui carnem assumpsit, non homo qui assumpserit Deitatem. Eos vero qui contraria sentiunt, anathemate damnamus. Similiter anathema dicimus etiam illis, qui non sincere anathematizant eum qui dixit, Filium non fuisse priusquam genitus esset, sed antequam actu generetur, virtute ac potentia in Patre extitisse. Hoc enim omnibus accidit creaturis, quæ non semper sunt cum Deo, sicut Filius semper est cum Patre, æterna generatione genitus. Et Imperator quidem hæc summam exposuit. Ego vero synodi ipsius epistolam hic apponam.

CAP. IX.

Epistola Synodica Concilii Illyriciani de fide.

EPISCOPI Illyrici, Ecclesiis Dei & Episcopis Diocæseos Asiæ, Phrygiæ, Carophrygiæ, Pacatianiæ in Domino salutem. Cum in unum convenissemus, & proluxa quæstio habita esset de salutari verbo, comprobavimus consubstantialem esse Trinitatem Patris ac Filii ac Spiritus Sancti. Equum autem fuit, ut litteras ad vos scriberemus, non sophisticis argumentationibus Trinitatis cultum explanantes, sed in humilitate hanc gratiam promeriti. Eas igitur ad vos misimus per charissimum fratrem & comministrum nostrum Elpidium presbyterum. Non in libris humana scriptis manu, sed in voluminibus Servatoris nostri Jesu Christi scriptum est: Ego quidem sum Pauli, ego vero Apollo, ego

ἄμφορῆς οὐδὲς, ἀλλ' ἡ μόνω τῷ πατρὶ ἀφομοιωθῆναι γὰρ ταῦτα ἐξηγούμενοι, κλισμα ἐξάρτων ἀσεβῶς τὸν υἱὸν ἔθεε δομαλίζουσιν. ἡμεῖς δὲ φρονεῖμεν ὡς καὶ αἱ σύνοδοι νόνητε καὶ ῥώμη καὶ καὶ γαλλίαν, μίαν εἶναι καὶ τὴν αὐτὴν εἶναι τὴν πατρὸς καὶ τὴν υἱὸς καὶ τὴν ἁγίου πνεύματος ἐν τρισὶ προσώποις, ἑστῆς ἐν, ἐν τρισὶ τελέως ἰσότητος ἀσέσιν. ὁμολογούμεν δὲ καὶ τὴν ἐκείνου τὴν ἐν νικαίᾳ, ἑσσεαρκῶδες τὸν υἱὸν ἔθεε τὸν ὁμοούσιον, ἐκ τῆς ἁγίας παρθένης μαρίας, καὶ ἐν ἀνθρώποις ἐσκηνωθέντα, καὶ πεπληρωθέντα πᾶσαν τὴν ὑπερῆμῶν οἰκονομίαν, ἐν ἡμέρᾳ καὶ πάσῃ καὶ ἀνάσασθαι, ἑτῆς ἐβρανεὶς ἀνάσασθαι καὶ πάλιν ἡξῆν δόξοι δόξα ἡμῶν καὶ τὴν ἐκείνου βίβλῳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κείσεως, σαρκὶ ὄραμενον, καὶ τὴν ἐκείνου θεῖαν δύναμιν ἐπιδεικνύσθαι, θεὸν ὄντα σαρκόφορον, καὶ ἐκ ἀνθρώπου θεοφόρον καὶ τὰς ἐναλίγια φρονεῖν ἀναθεματίζομεν ὁμοίως ἀναθεματίζομεν καὶ τὰς μήτηρ σίως ἀναθεματίζοντας τὸν εἰπόλια, ὅτι πρὸς ἡρηθῆναι ἐκ τῷ οὐδὲς, ἀλλὰ γε φανῆσαι, ὅτι ἑπερὶ ἐπεργεία ἡρηθῆναι, δύναμει ἰσὺ ἐν τῷ πατρὶ. ἑτο γὰρ καὶ ἐπὶ πάντων τῶν κλισμάτων ἐστὶ τῶν μὴ ἀείων ἡμῶν τῶ θεῶ, κατὰ τὸ οὐδὲς ἀείμῃ δὲ πατρὸς ἐστὶν, αἰδίω ἡρηθῆσαι γε ἡρηθῆναι ταῦτα μὴ ἐν ὀβασίλει ἐν κεφαλαιῶν δὲ δῆλωκεν. ἐγὼ δὲ αὐτῆς συνόδου τὰ γραμματὰ ἐν τῆσιν τῇ συλεαφῆ.

Κεφ. θ'.

Συνὸς μὲν τῆς ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ συναχθεῖσης συνόδου περὶ τῆς πίστεως.

ΟΙ ἐπίσκοποι Ἰλλυρικῆ ταῖς ἐκκλησίαις τῶ θεῶ, καὶ ἐπισκόποις διοικήσεως ἀσιανῆς, φρυγίας, καρρφυγίας, πακαλιανῆς ἐκ κρείω χάρειν. σινελθόντων ἡμῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ἑζηήσεως πολλῆς ἡρηθῆναι καὶ ἑσσηνολογῆσαι, ἀπεδείξαμεν ὁμοούσιον εἶναι τὴν τε πατρὸς καὶ τῆς υἱὸς καὶ ἁγίου πνεύματος, καὶ τὴν δικαίον ῥαμματὰ ἀποχαράξαι πρὸς ὑμᾶς ἐσοφίσμασι τὰ τῆς ἰρησείας τῆς τε πατρὸς καὶ ῥαφούρας, ἀλλ' ἐν ταπεινοφρονεῖν καὶ ἀξίω φείας. τῆσιν ἡμῶν ῥαμματὰ ἀπεσάλλαμεν διὰ τῆ ἀσπηθῆ ἀδελφῆ ἡμῶν καὶ συλλεῖσθαι γῆ ἐλπίδι τῆ πρὸς εὐλίεσ. καὶ γὰρ ἐν τοῖς τῶν ἡμῶν χείρων γεράμμασιν, ἀλλ' ἐν ταῖς τῶσιν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν γέγραπται ἐγὼ μὲν εἰμι παῦλος, ἐγὼ δὲ ἀπολλῶ, ἐγὼ